

УДК 94(477)

<https://doi.org/10.46869/2707-6776-2025-31-13>

Ткач Д.І.

<https://orcid.org/0000-0002-6947-2036>

Ткач Д.О.

<https://orcid.org/0009-0004-3995-7966>

ПЕТРО ДАНИЛОВИЧ САРДАЧУК: ДИПЛОМАТ, ЩО ПРИСВЯТИВ ЖИТТЯ СЛУЖІННЮ УКРАЇНІ

Стаття представляє собою ґрунтовне дослідження біографії, професійної діяльності та наукового доробку видатного українського дипломата Петра Даниловича Сардачука (1938-2010).

У дослідженні висвітлюється життєвий шлях дипломата, починаючи від його народження 14 липня 1938 р. в селі Серкизів на Волині, здобуття освіти у Львівському державному університеті імені Івана Франка за спеціальністю «Міжнародні відносини» та захисту кандидатської дисертації з історичних наук. Докладно розглядається початок дипломатичної кар'єри П. Сардачука в Міністерстві закордонних справ УРСР протягом 1970-1980-х рр.

Центральна частина статті присвячена діяльності Петра Сардачука в період незалежності України, коли він став одним із провідних дипломатів молодій державі. Він був послом України в Республіці Польща, Словаччині, Фінляндії. При його безпосередній участі було підготовлено і підписано «Договор про добросусідство, дружні відносини і співробітництво» з РП. Він зробив великий внесок у налагодження економічної співпраці, започаткування діалогу щодо складних історичних питань, розвиток гуманітарної та культурної взаємодії, формування концепції «стратегічного партнерства» між Україною та Польщею.

Важливе місце у статті відведено науковій та педагогічній діяльності Сардачука після завершення дипломатичної місії. Розглядаються його основні наукові праці, зокрема фундаментальний підручник «Дипломатичне представництво: організація і форми роботи», «Україна в європейських міжнародних відносинах» та інші роботи з питань дипломатичного

протоколу і консульської служби. Висвітлюється його викладацька діяльність у Волинському державному університеті імені Лесі Українки.

Стаття всебічно оцінює внесок Петра Сардачука у розвиток дипломатичної служби України, зокрема у формування її нормативно-правової бази, розробку методології дипломатичної діяльності, підготовку кадрів та встановлення стандартів дипломатичної роботи відповідно до міжнародних норм. Окреслюється спадщина дипломата, його державні нагороди України та Польщі, зокрема орден «За заслуги» II ступеня. Згадується про проведення наукових читань імені Петра Сардачука у Волинському національному університеті, що свідчить про визнання його важливої ролі в історії української дипломатії.

Загалом стаття представляє Петра Даниловича Сардачука як взірця професіоналізму та відданості справі служіння Україні на міжнародній арені, чия діяльність суттєво вплинула на становлення української дипломатичної школи та зміцнення позицій України в Європі.

Ключові слова: Петро Данилович Сардачук, український дипломат, посол України в Польщі, Словаччині, Фінляндії, Волинський національний університет, наукова дипломатія.

Постановка проблеми. Петро Данилович Сардачук – видатний український дипломат, який зробив значний внесок у становлення та розвиток зовнішньої політики незалежної України. Його діяльність охоплювала різні аспекти дипломатичної служби, включно з роботою на посадах Надзвичайного і Повноважного Посла України в кількох європейських країнах та заступника Міністра закордонних справ України. Попри його значущу роль у формуванні міжнародного іміджу України, наукові дослідження, присвячені аналізу його діяльності та внеску в українську дипломатію, залишаються обмеженими. Відсутність ґрунтовних праць, що детально висвітлюють професійний шлях та досягнення П. Сардачука, створює прогалину в історіографії української дипломатії. Тому необхідно провести комплексне дослідження, яке б заповнило цю прогалину та сприяло збереженню пам'яті про його внесок у розвиток міжнародних відносин України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Даний напрям досліджували українські дослідники, дипломати, журналісти зокрема В.Д. Хандогій, Н. Деркевич, Д. Квасневська, В.М. Матвієнко, О.П. Машевський, З. Новосельська, І.Є. Цепенд.

Виклад основного матеріалу. Петро Данилович Сардачук народився 14 липня 1938 р. в селі Серкизів Турійського району Волинської області в селянській родині. Після закінчення середньої школи вступив до Львівського державного університету імені Івана Франка, де здобув вищу освіту за спеціальністю «Міжнародні відносини». Згодом захистив кандидатську дисертацію з історичних наук, що дозволило йому поєднувати дипломатичну роботу з науковою діяльністю.

В 1960–1967 рр. працював вчителем Старозагорівської восьмирічної школи на Волині, а в 1961–1962 рр. – директором Гуменецької восьмирічної школи Львівської області. У 1962–1984 рр. – на комсомольській і партійній роботі в м. Києві, Львові та Івано-Франківську. У 1976–1984 рр. обирався депутатом Івано-Франківської обласної Ради народних депутатів. В 2001 р. був членом Комісії з питань громадянства при Президентові України. У 1984–1986 рр.

навчався в Дипломатичній Академії Міністерства закордонних справ СРСР в Москві.

Отримавши дипломатичні знання, Петро Данилович був призначений Генеральним консулом СРСР у Кракові (Польща) в 1986 році. На цій посаді він пропрацював до 1991 року – часу, коли радянська імперія добігала кінця. Консульська місія в Кракові була важливим досвідом: Сардачук опікувався захистом інтересів радянських громадян, підтриманням культурних зв'язків і контактів з місцевою владою у Польщі, яка на той час вже стала на шлях демократичних реформ. Перебування у Кракові дозволило йому налагодити широке коло міжнародних контактів та глибше пізнати сусідню Польщу, з якою згодом буде пов'язана значна частина його української дипломатичної кар'єри.

Напередодні розпаду СРСР, у 199 році, Сардачук нетривалий час працював завідувачем відділу третього європейського управління МЗС СРСР. Однак після проголошення незалежності України він прийняв рішення служити новій українській державі. Так розпочався наступний етап його життя – служба в дипломатичному корпусі України.

З утворенням незалежної України постала потреба фактично з нуля створювати національну дипломатичну службу і консульську систему. Петро Сардачук став одним із тих, хто стояв біля її витоків. У 1991 році він перейшов на роботу до новоствореного Міністерства закордонних справ України і очолив консульське управління МЗС. На посаді начальника Консульського управління (1991–1993) Сардачук фактично був першим керівником консульської служби незалежної України.

Організація консульської служби. У цій ролі він займався розбудовою консульських установ та механізмів захисту прав громадян України за кордоном в умовах, коли українські паспорти, візи та консульський захист були новими реаліями для світу. Сардачук координував відкриття консульських відділів при посольствах, налагодження видачі віз іноземцям та допомоги українцям за кордоном. Його колеги з МЗС пізніше називали Петра Даниловича «творцем консульської служби» України, підкреслюючи, що він заклав основи роботи консулів, які діють і нині. Цей період став визначальним у становленні МЗС як інституції: завдяки зусиллям П. Сардачука та інших фахівців, Україна швидко сформувала мережу консульських представництв у світі, необхідних для молодій державі.

За внесок у розбудову дипломатичної служби П. Сардачука невдовзі було відзначено найвищим дипломатичним рангом. У 1994 році йому було присвоєно звання Надзвичайного і Повноважного Посла України. Цей ранг відкрив шлях до призначення його послом України за кордоном.

Однією з перших країн, де П. Сардачук представляв Україну як посол, стала Словацька Республіка. Він був призначений Надзвичайним і Повноважним Послом України в Словаччині у вересні 1993 року. Словацька Республіка швидко здобула незалежність (внаслідок «оксамитового розлучення» Чехії і

Словаччини на початку 1993 року), тому двосторонні українсько-словацькі відносини також були зовсім новими. Сардачук став одним із перших українських послів у цій сусідній державі, закладаючи основи добросусідських відносин.

Посольство України в Братиславі на чолі з Сардачуком почало діяти в непростий час, адже і Україна, і Словаччина лише вибудовували власну міжнародну суб'єктність. Український посол зосередився на встановленні робочих контактів із словацьким урядом, налагодженні договірно-правової бази співпраці та розвитку торговельно-економічних зв'язків між двома сусідніми країнами. Важливим напрямком було також співробітництво в енергетиці та прикордонна взаємодія – зокрема, питання пропуску громадян і вантажів через спільний українсько-словацький кордон.

Термін каденції П. Сардачука в Словаччині був відносно нетривалим. Він обіймав посаду посла до грудня 1994 року. Однак за цей період дипломат заклав підвалини партнерства, яке з роками лише міцніло. Нині Словаччина – союзник України в Центральній Європі, і можна сказати, що в цьому є частка заслуги П. Сардачука як піонера української дипломатії в Братиславі.

Найдовшу і, без перебільшення, одну з найважливіших місій П. Сардачук здійснив у Республіці Польща. Із грудня 1994 до грудня 1998 року він був Надзвичайним і Повноважним Послом України в Польщі. Цей період припав на час інтенсивного зближення між Києвом і Варшавою та формування стратегічного партнерства між двома народами, які мають непросту історію взаємин.

Розвиток українсько-польських відносин. Сардачук очолив посольство у Варшаві, коли президентами були Леонід Кучма та Олександр Квасневський – лідери, які прагнули історичного примирення і співпраці. Кульмінацією цієї політики стало підписання у травні 1997 року в Києві Спільної заяви про порозуміння і єднання – фактично декларації історичного примирення між українцями та поляками. Документ, підписаний президентами, «спрямований покласти край багатовіковим конфліктам та закласти основу для дружби і співробітництва». Він визнавав трагічні сторінки історії з обох сторін та закликав «перегорнути сторінку» заради спільного європейського майбутнього. Український посол у Польщі відігравав значну роль у підготовці цієї події, координуючи дипломатичні зусилля та підтримуючи діалог на високому рівні.

За час роботи П. Сардачука у Варшаві двосторонні відносини помітно активізувалися. Польща стала першим голосом підтримки європейських прагнень України: зокрема, Варшава послідовно відстоювала вступ України до Ради Європи (до якої Україна приєдналася 1995 року), а також залучення України до центральноєвропейських ініціатив, як-от ЦЄФТА (Центральноєвропейська зона вільної торгівлі). Польща була першою державою, що визнала незалежність України у грудні 1991 р., і надалі стала своєрідним «провідником» України на Захід. Недарма тоді лунала фраза: «для

України дорога на Захід проходить через Польщу». Працьовитість і дипломатичний хист П. Сардачука допомогли втілити цей принцип у практичній площині: у другій половині 1990-х рр. українсько-польське співробітництво охопило політику, економіку, військову сферу (спільний миротворчий батальйон «УкрПолбат»), культуру та освіту.

Діяльність посла не залишилась непоміченою. У 1997 році президент Польщі нагородив П. Сардачука Командорським Хрестом із Зіркою Ордену «За заслуги перед Польщею» – однією з найвищих державних відзнак, яку іноземець може отримати в Польщі. Ця нагорода стала визнанням його внеску в розвиток польсько-українських відносин. З українського боку дипломат також був удостоєний Почесної відзнаки Президента України (1996 р.) та ордена «За заслуги» II ступеня (2000 р.) за сумлінну службу державі.

Повернувшись з посольської місії у Польщі наприкінці 1998 року, П. Сардачук невдовзі отримує нове відповідальне призначення – в лютому 1999 року його було призначено заступником Міністра закордонних справ України. На цій високій посаді він перебував до жовтня 2001 року, працюючи у центральному апараті МЗС в Києві. Цей період припав на зміну двох керівників зовнішньополітичного відомства: міністра Бориса Тарасюка (який відстоював курс на євроатлантичну інтеграцію) та його наступника Анатолія Зленка (що повернувся на посаду міністра у 2000 році). Сардачук як досвідчений дипломат відігравав роль своєрідного містка між двома епохами української зовнішньої політики кінця 1990-х – початку 2000-х рр.

Обіймаючи посаду заступника міністра, Петро Данилович брав участь у виробленні та реалізації ключових рішень зовнішньої політики України. Це був час утвердження багатовекторного курсу – поєднання прагнення до європейської і євроатлантичної інтеграції з підтриманням конструктивних відносин із Росією та країнами СНД. Україна в ці роки приєдналася до миротворчих місій ООН і НАТО, розвивала партнерство з ЄС у межах Угоди про партнерство і співробітництво (набрала чинності 1998 року) та започаткувала діалог щодо майбутньої зони вільної торгівлі з Європою. На посаді заступника глави МЗС П. Сардачук, ймовірно, відповідав за консульський напрям або двосторонні відносини, використовуючи свою експертизу, здобуту в попередні роки. Колеги відзначали його високий професіоналізм і принциповість у відстоюванні національних інтересів на дипломатичній ниві.

Саме у цей період, 2000 року, Указом Президента України Сардачук отримав орден «За заслуги» II ступеня – нагороду, що підкреслила його заслуги у службі на благо держави. Набутий авторитет і досвід роботи в керівництві міністерства невдовзі знадобилися для продовження дипломатичної діяльності П. Сардачука за кордоном.

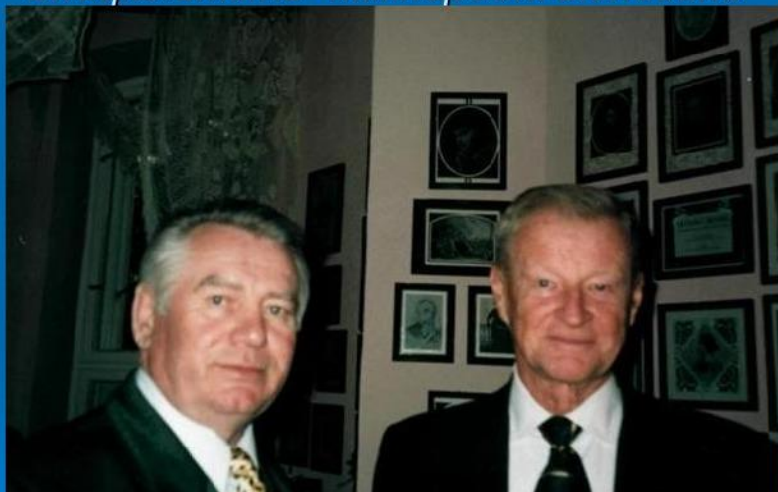
У жовтні 2001 року П. Сардачук знову повернувся до роботи на посольській посаді – цього разу його було призначено Надзвичайним і Повноважним

Послом України у Фінляндській Республіці. Одночасно, з квітня 2002 року, він отримав акредитацію посла за сумісництвом в Ісландії. Місія у Гельсінкі тривала до липня 2003 року, охопивши неповні два роки, протягом яких Сардачук відповідав за розвиток українсько-фінляндських і українсько-ісландських відносин.

Розширення присутності в Північній Європі. Призначення Сардачука до Фінляндії було частиною зусиль України активізувати співпрацю з північними європейськими країнами. На початку 2000-х рр. Фінляндія, як член Європейського Союзу, була цікава Україні своїм досвідом європейської інтеграції, високими технологіями та інвестиціями. Український посол у Гельсінкі працював над залученням фінських інвестицій в Україну, просуванням українського експорту, а також налагодженням контактів у галузі освіти і культури. Не менш важливим було інформування фінського суспільства про Україну – П. Сардачук популяризував позитивний імідж нашої держави, розповідаючи про її потенціал у Європі.

Робота в Ісландії носила переважно протокольний характер через віддаленість цієї країни та відсутність великого обсягу двосторонніх справ. Втім, і там український посол виконував представницьку функцію, акредитуючись перед ісландською владою та підтримуючи перші контакти. Дипломатична присутність України навіть у таких далеких куточках Європи засвідчувала прагнення країни бути активним гравцем на міжнародній арені. Завершивши місію в Гельсінкі у 2003 році, П. Сардачук завершив і свою понад 15-річну кар'єру на дипломатичній службі [1].

Спеціальність "Міжнародні відносини"

- Надзвичайний і Повноважний Посол України Сардачук П. Д. та відомий американський політолог-геостратег, радник президента США Джиммі Картера Збігнев Бжезинський (Львів, 1997 р.)

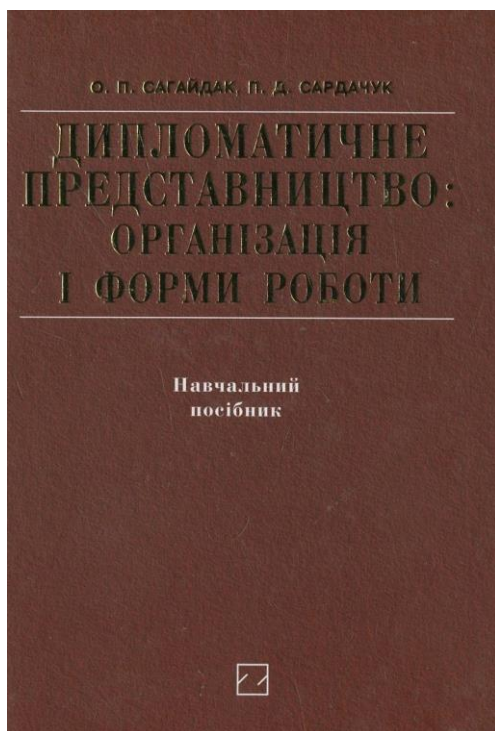
Дипломатична діяльність Сардачука мала такі риси. Професіоналізм. Поєднання партійного досвіду, наукової підготовки та практичної роботи в консульстві свідчить про його високу кваліфікацію. Адаптивність. Він успішно працював у різних політичних системах – від радянської централізованої моделі до умов незалежної України. Практичний внесок. Його робота в Польщі та Україні сприяла зміцненню двосторонніх відносин, особливо з Польщею, яка стала важливим партнером України в 1990-х роках [2, с. 454].

Автору цих рядків, а саме Ткачу Д.І. випала доля дружити з Петром Даниловичем починаючи з початку 1990-х років. У 1999 році і він, і я були заступниками міністра закордонних справ. Часто заміняли один одного, коли хтось був у відрядженні чи відпустці. У нас була дружня атмосфера у керівництві міністерства, і між собою ми його називали «Дід». Він справді був старше від нас всіх більше чим на десять років і завжди ділився життєвим досвідом і досвідом дипломатичної роботи. Сардачук був надійним другом, готовим підтримати в складні моменти та розділити радість у часи успіхів. Його відданість справі та людяність залишили незабутній слід у серцях тих, хто мав честь з ним працювати та спілкуватися.

Після завершення дипломатичної діяльності П. Сардачук продовжив наукову та педагогічну діяльність. Він викладав у Волинському державному університеті імені Лесі Українки, де передавав свій багатий дипломатичний досвід молодому поколінню.

Ось що про нього писав ректор Університету Ігор Цепенд: «Помер мій Вчитель по дипломатичній роботі, видатний український дипломат, один із фундаторів дипломатичної служби незалежної України, творець консульської служби країни, засновник напрямку “Міжнародні відносини” нашого університету Петро Данилович Сардачук. Він виховав не одне покоління українських дипломатів. Вміло вчив нас, молодих дипломатів, а згодом і студентів Прикарпатського університету, професійному ставленню до роботи, державницькому мисленню та відповідальності. Коли помирає така Особистість, світ стає біднішим, бо втрачає те, чим вона жила, як сприймала все, що її оточувало. Невимовно боляче писати ці слова про Петра Даниловича. Вже ніколи ми не отримаємо Його підтримки, не скористаємося Його мудрою порадою. Розділяю скорботу і біль рідних, друзів, колег і усіх, хто знав і працював з Петром Даниловичем» [3].

Сардачук автор кількох книг з історії, теорії і практики міжнародних відносин. Серед них назвемо такі. «Елементи дипломатичного протоколу і дипломатичної практики в історії України» [4], «Дипломатичне представництво: організація і форми роботи», Київ, 2001 [5], «Україна в двосторонніх міжнародних відносинах (кінець ХХ – початок ХХІ століть)», Київ, 2005) [6], понад 100 наукових і науково-популярних статей, достойний доробок своїх наукових праць.

Життєвий шлях П. Сардачука є яскравим прикладом служіння державі на дипломатичній ниві. Він належав до покоління дипломатів, що створювали українську зовнішню політику «з чистого аркуша» на початку 1990-х рр. Колеги називають його одним із «батьків-засновників» національної дипломатичної служби. Зокрема, саме П. Сардачук стояв біля витоків консульської служби України, створивши структуру, яка досі ефективно функціонує для допомоги громадянам за кордоном.

Як посол у ключових для України державах (сусідніх європейських країнах), він сприяв укладенню історичних домовленостей та зміцненню міжнародного авторитету України. В Польщі його зусилля допомогли закласти підвалини тісного партнерства, яке згодом переросло в союзницькі відносини в рамках ЄС і НАТО. У Словаччині та Фінляндії він представляв Україну в часи, коли вибудовувався імідж молодої держави в Європі. Робота на посаді заступника міністра дозволила йому безпосередньо впливати на формування зовнішньополітичного курсу, координувати діяльність посольств і консульств, наставляти нових дипломатів.

За понад півтора десятиліття дипломатичної служби Сардачук залишив по собі вагомий спадок: інституційний (сильне МЗС і консульська служба), міждержавний (міцні зв'язки з партнерами на Заході) та інтелектуальний (плеяда підготовлених ним дипломатів і наукові праці). Недаремно в некрологах його називали «ветераном дипломатичної служби» та «видатним науковцем».

Петро Данилович Сардачук відійшов у вічність 21 січня 2022 року на 84-му році життя. Звістка про його смерть викликала глибокий сум у МЗС та серед усіх, хто його знав. Колеги згадували його не лише як професіонала, але і як чуйну, шляхетну людину. “*Не стало чудового керівника й дуже доброї людини*”, – написала про нього перекладачка Наталя Іванчук, яка працювала під керівництвом П. Сардачука. Ці слова підтверджують, що його людські якості були так само високо поціновані, як і професійні досягнення.

Похований Петро Сардачук у родинному гробівці на Личаківському цвинтарі у Львові – місті, де колись здобував освіту і куди повернувся на вічний спочинок. Його ім'я вписане в історію української дипломатії. Нащадки пам'ятатимуть Петра Даниловича як дипломата, який своєю працею та відданістю допоміг молодій державі твердо стати на ноги у світі, а своїм учням прищепив любов до Української держави і високу відповідальність за її долю.

У Волинському національному університеті імені Лесі Українки регулярно проводяться наукові читання імені Петра Сардачука, присвячені питанням сучасної дипломатії та міжнародних відносин.

Список використаних джерел та літератури

1. МЗС України висловлює співчуття у зв'язку із смертю ветерана дипломатичної служби Сардачука Петра Даниловича. Міністерство закордонних справ України. 21 січня 2022. URL: <https://mfa.gov.ua/news/vidijshov-u-vichnist-vidomij-ukrayinskij-diplomat-i-naukovec-sardachuk-petro-danilovich>
2. Мелекесцев К.І., Бут О.М. Україна та Республіка Польща: еволюція від білатеральних відносин до євроатлантичної інтеграції: монографія. Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2020. 200 с.
3. Помер перший завідувач кафедри міжнародних відносин Прикарпатського університету. 22.01.2022. URL: <https://versii.if.ua/novunu/pomer-pershyj-zaviduvach-kafedry-mizhnarodnyh-vidnosyn-prykarpatskogo-universytetu/>
4. Кулик О.П., Сардачук П.Д. Елементи дипломатичного протоколу і дипломатичної практики в історії України. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2000. 172 с.
5. Сардачук П.Д. Кулик О.П. Дипломатичне представництво: організація і форми роботи: Навч. посіб. К.: Україна, 2001. 174 с.
6. Сардачук, П.Д. Сагайдак О.П. Україна в двосторонніх міжнародних відносинах (кінець ХХ – початок ХХІ століть): навч.-довід. посіб. К.: Київський Європейський ун-т, 2005. 327 с.

References

1. MZS Ukrainy vyslovlyuye spivchuttya u zv'yazku iz smertyu veterana dyplomatychnoyi sluzhby Sardachuka Petra Danylovycha. (2022, 21 sichnya). *Ministerstvo zakordonnykh sprav Ukrainy*. [Online]. Available from: <https://mfa.gov.ua/news/vidijshov-u-vichnist-vidomij-ukrayinskij-diplomat-i-naukovec-sardachuk-petro-danilovich> [In Ukrainian].
2. Myelyekyestsev, K.I., But, O.M. (2020). *Ukrayina ta Respublika Pol'shcha: evolyutsiya vid bilateral'nykh vidnosyn do yevroatlantychnoyi intehtratsiyi: monohrafiya*. Vinnytsya: TOV “TVORY”. [In Ukrainian].
3. *Pomer pershyj zaviduvach kafedry mizhnarodnykh vidnosyn Prykarpats'koho universytetu*. (2022.22.01). [Online]. Available from: <https://versii.if.ua/novunu/pomer-pershyj-zaviduvach-kafedry-mizhnarodnyh-vidnosyn-prykarpatskogo-universytetu/> [In Ukrainian].

4. Kulyk, O.P., Sardachuk, P.D. (2000). *Elementy dyplomatychnoho protokolu i dyplomatychnoyi praktyky v istoriyi ukrayiny*. L'viv: LNU im. Ivana Franka. [In Ukrainian].
5. Sardachuk, P.D. Kulyk, O.P. (2001). *Dyplomatychnne predstavnytstvo: orhanizatsiya i formy roboty: Navch. posib*. Kyiv: Ukrayina. [In Ukrainian].
6. Sardachuk, P.D. Sahaydak, O.P. (2005). *Ukrayina v dvostoronnikh mizhnarodnykh vidnosynakh (kinets' XX – pochatok XXI stolit') : navch.-dovid. posib*. Kyiv: Kyyivs'kyi Yevropeys'kyi un-t. [In Ukrainian].

Tkach D., Tkach D. Petro Danylovykh Sardachuk: A Diplomat Devoted to Serving Ukraine.

This article provides a comprehensive study of the biography, professional activities, and scholarly contributions of the prominent Ukrainian diplomat Petro Danylovykh Sardachuk (1938-2010).

It chronicles Sardachuk's life journey from his birth on July 14, 1938, in the village of Serkyziv in Volyn, through his education at Ivan Franko Lviv State University, specializing in International Relations, to his successful defense of a doctoral dissertation in historical sciences. The article thoroughly explores the early stages of Sardachuk's diplomatic career at the Ministry of Foreign Affairs of the Ukrainian SSR throughout the 1970s and 1980s.

The central part of the article focuses on Petro Sardachuk's activities during Ukraine's independence, a period in which he emerged as one of the country's leading diplomats. Sardachuk served as Ambassador of Ukraine to Poland, Slovakia, and Finland. His direct involvement was instrumental in preparing and signing the Treaty on Good Neighborliness, Friendly Relations, and Cooperation with the Republic of Poland. He significantly contributed to establishing economic collaboration, initiating dialogues on complex historical issues, developing humanitarian and cultural exchanges, and forming the concept of a "strategic partnership" between Ukraine and Poland.

An important section of the article is dedicated to Sardachuk's scholarly and pedagogical work after concluding his diplomatic mission. His primary scholarly publications are examined, including the fundamental textbook "Diplomatic Representation: Organization and Forms of Work", "Ukraine in European International Relations", and other works on diplomatic protocol and consular services. His teaching career at Lesia Ukrainka Volyn State University is also highlighted.

The article extensively evaluates Petro Sardachuk's contribution to the development of Ukraine's diplomatic service, particularly in shaping its legal framework, developing diplomatic methodologies, training personnel, and setting standards for diplomatic practice aligned with international norms. It outlines the diplomat's legacy, Ukrainian and Polish state awards, notably the Order "For Merit" (II degree), and mentions academic conferences held in his honor at Volyn National University, underscoring his significant role in Ukrainian diplomatic history.

Overall, the article portrays Petro Danylovykh Sardachuk as a model of professionalism and dedication in service to Ukraine on the international stage, whose efforts have substantially impacted the formation of the Ukrainian diplomatic school and strengthened Ukraine's position in Europe.

Keywords: *Petro Danylovykh Sardachuk, Ukrainian diplomat, Ambassador of Ukraine to Poland, Slovakia, Finland, Volyn National University, diplomatic scholarship.*